

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Hősök emléke.

— Irta és a debreczeni honvéd-feltemetőben halottak estéjén elmondta: **Puky Endre.**—

Tisztelt Polgárok!

Mély áhitattal lépek e helyre, melyet szabadságért küzdő félistenek kiomlott vére szentté avatott. Oltár e hely: a hazaság szent oltára. S mi áldozni jöttünk ide, hogy meggyujtsuk a kegyelet tűzét, vallásunk: a hazaszeretet tiszta lángjánál!

Martirok hamvai felett állunk, kik dicső halált leltek a szabadság harcában. Vértanuk voltak ők, mert elesetek ama megváltó harcban, melynél »soha nemzet igazságosabb harcot nem vívott«; vértanuk voltak ők, mert volt törhetlen hitük e szent harcz sikerében; vértanuk voltak ők, mert elszántságuk nem hátrált meg a harcz elől, melyben egy védő karnak két támadóval kellett szembe szállania. V a l a s z t h a t t á k volna a menekvést, vagy maguk megadását, ha csak önjavukért harczoltak vala; de az ő küzdelmük célja nem a jelen, hanem a jobb jövődő volt.

S e jövődő oly szép, oly biztató volt. Szabadság és béke! Mely harcz lenne e kettőért felesleges, mely küzdelem lenne elég nagy! Ez volt a varázsszó, mely hirtelen támasztott seregeket; ez adott férfi-erőt a gyermekkarnak; ezért cserélték fel az otthon békés nyugalomát a harczmezők tusáival; ezért halmoztak fel kincseket; ez tett barátokká régi ellenségeket; ez volt a balsam, mely

feledtette a sebesülttel kinjait; ez volt az utolsó sóhajlás, mely a haldokló átdöfött kebeléből a lélekkel együtt az ég felé szállott!

Jertek, tanuljunk honszerelmet e hősök poraitól! Elnémult bár a száj, elporlott bár a kar: beszélnek a hamvak, szellemük fenmaradt közöttünk.

E n a p legyen nekik szentelve. Ma az ő emlékük ünnepnapja van s emlécek lángjainál gyujtsuk meg az emlékezés és hála szövéténekét.

Mienk a hála, mert e hősök mi érettünk harczoltanak. Mi akkor jövődő volt, az ma már jelen.

S még életben lévő bajtársaiké a visszaemlékezés. Legyen bár fájdalmas ez, de azért nem örömtelen. Hiszen sokáig végig rezeg érzésünkön elvesztett kedveseink, barátaink, bajtársaink emléke, meg-megsajog szívünk a visszaemlékezésnél, de e fájdalom nyilalló ereje zsongássá szelidült, örömmé változott, mert látják, hogy a miért küzdöltek, az beteljesedett, hogy a jövődéből jelen lett, hogy felderült a szabadság!

Tavaszi volt! Felharsant az Alleluja! Ébredt a természet, kipattantak a tügyek; édes és bódító volt a levegő, azzá tették: bizalom, remény, hit! Oly csodálatosan megértették egymást az emberek, oly nagyon szerették egymást! Ki nem bizott volna a sikerben, mikor mellettünk volt az igazság és a jog, a népek legszentebb joga; ki gondolt volna veszteségre, mikor zászlóink diadalmasan lobogtak Hatvannál Isaszegnél, Vácznál,

Nagy-Sarlónál és Komáromnál! Ittassá tett a szabadság mámore, ujjongás töltötte be a levegőt.

Majd elkövetkezett az ősz. Meg-megakadt a harci kürtnek diadalt hirdető szava; sárgán hullottak a fák levelei, az ujjongás elnémult; bizalmatlanság és kételkedés fojtóvá tették a levegőt; a láthatárra köd nehezedett s e ködből egy rémalak kezdett kibontakozni ijesztő fenyegetéssel. E ködkép egyik karja északra mutatott, a másik arra a végzetes utra, mely — Aradra vezetett.

Ez az út Debreczenen vitt keresztül!

Egy maroknyi sereg állt itt szembe a végzettel, hogy visszadobja a sors kikökönt tengelyét. Nyolczadfélezer ember ötvenezerrel szemben! A galamb harca a keselyűvel! Felujult a régen mesének hitt csodás történetek emléke. Mert a bizalom és hit még élt bennök; ijedten kapta el szemét az, ki megpillantotta a szabadság kesztfájának feltünező képét. Nem lehet az, hogy elhagyjon bennünket a magyarok Istene, hogy veszni engedje legigazságosabb ügyünket, hogy a szolgaságot juttassa uralomra a szabadság felett! Azért hát harczoltak tovább, míg csak a kimerült kar emelni bírta a fegyver acélját.

De a sors vak és süket, a végzet tengelye feltartóztatlanul rohant után az örvény felé.

Nyolczadfélezer ötvenezerrel szemben! A legnemesebb elszántság harca a nyers erővel! Szembeszálltak; hitték a hihetetlenben; mert a

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Magyarhon nemtője.

— Irta és a reformáció emlék-ünnepén elszavalta: **Jánossy Zoltán.**—

Lehullt a csillag: fényes üstökös láng,
Káprázatos tüze kihavvadott.
Ah még előbb e nagy világnak minden
Határain keresztül szállt, — hatott!
Zenithre szállva hintegette fényét:
Három tenger hulláma itta fel . . .
A vizek orma egy-egy dobbanás, mit,
A tengersiz felelvén visszaver.

Lehullt, lehullt! . . . Sugáritól ragyog még
S örökre a magyar történelem . . .
De jaj, reménytelen, nagy éjszakában
Maradt utána sirván a jelen.
És ugy kereste könnyező szemével
Az égben utját, melyen elfutott.
Világverő Mátyás sirján a nemzet.
Bús özvegyül remélni sem tudott.

Fájdalma nagy volt, mert a vágy szívéből
Nem, nem lobbant ki: látni szebb jövőt . . .
Ah kínos vágy! . . . Fáj a szív gyöngye lángja:

Ha egy nagy éjbe ég föld összenőtt!
De ime, mégis fény villan keletről,
Talán a szebb jövődő napja az?
Nem! Tüzeső az égből. Jaj, kipusztul
Ez emberöltőből a szép tavasz!

Halljátok? Dörg az ágyu izzó toroka!
A háromszáz egyszerre ont tüzet . . .
Miként, ha ég szakadna egybe földdel:
Oly rémes e sirtásó ütközet . . .
A földet túrván vizszűrő kavicsként,
Pattognak a sístergő tűztekék.
De víz helyett vérhullámokba csapnak . . .
Nyomukban egy kipusztult nemzedék.

Sion leánya ime, újra ott sir
Az összerombolt szentély romjain,
Tepett ruhában, sebeit kítárva,
Csókot hint szét kedves halottain.
De ah, nem ébred közülök fel egy is:
Temető lett a nemzet otthona.
Reá suhintott marcangolva testét
Nebugadneszszár véres ostora.

Sötét napok ti! Napkelet vidéke,
A hajnal pirja szörnyeket terem . . .
Hazánkra dőlnek vad puszták szelében

A sivatagról túl a tengeren. —
Sötét napok: midőn honunk a gyászban
Egy szebb jövőre vágni sem tudott,
Kihalt a kín is tán kövült szívéből.
Csoda, hogy végképp' sirba nem bukott! . . .

Csodás napok ti! Megfordult a hajnal
És napnyugatról villant fénye föl . . .
Életre hiva, sirót vigasztalva,
Imé, a nap megint az égre tör.
Csodás napok! Ki a sebet kötözte
Balzsammal, az nem más: az Ur vala
És a halottak országán az új hit
Repült keresztül: Isten anyála!

Vérzett a szív s a gileádi balsam
Begyógyította fájdalmas sebet.
S ül Babylonból visszatérő nemzet
Leveles sátrak vidám ünnepét.
Szülő, testvér könnyet töröl szeméről,
Zokogva többé kedvest nem sirat,
Tán a letűnt fényes csillag se fáj; mert
Megérzi a szív, hogy most már virad!

És megviradt és a csodás, dicső nap
A csillag helyén ott, ott: fent ragyog.
Mint egykor Gibeonnál, fénye mellett

s z a b a d s á g é s d i a d a l m á m o r á b ó l
oly kínos a kijózanodás!

És megütköztek, s az elkerülhetetlen bekövetkezett. Heves harc után sorba voltak kénytelenek visszahuzódni előbb a jobb szárny, majd a közép és bal szárny, de nem a nélkül, hogy utolsó erőmegfeszítéssel több ízben bátran össze ne csapjanak az ellennel, semmibe sem véve a biztos halált. Mind hiába! 250 volt halottaink és sebesültjeink száma, 200 az ellenfélen. Még el sem temették őket, már tovább folyt az élet-halál harc az uton, melyet a végzet újra kijelölt. Még fellohog a lelkesedés tüze, de a kételkedés untalan gyengíti azt, s kiálszik a reménység utolsó szikrája, mikor tizenegyed napra Debreczen után önmaga föli össze kardját a magyar!

És azután jött a tél: a dermedtség és tetszhalál hosszú kínos évei. Nem volt szabad a szó, a gondolat; bűn volt a bonfi erény; érdem a meghunyászkodás, tilos még a reménység is. Borzasztó idők voltak ezek! De ember a szívek vágyódását le nem nyűgözheti. A megdermedt testben — hála neked Isten! — lüktetett még az elfojtott élet-erő. Meg-megdobbant a szív és lassan-lassan újra a hit és bizalom halk zenéje vegyült a kétségbeesés és kesergés hangjai közé.

És újra kilebbent a tavaszlehellete! Újra kisütött a szabadság és béke napja és sugarainak melegsége megolvasztotta a sulyos hóréteget, mely bilincsre verter tartotta a haza földjének szűz erőit. — Kizöldült újra a csatamező, újra felhangzott a szabadság dala, megindult újra az államalkotás nagy munkája, szabad volt újra a szó, szabad volt szeretni a hazát, a nemzet fellámadott tetszhalottaiból, ismét pezsgésbe jött ereiben a vér, szíve érzelmeit nem kellett titkolnia.

Béke és egyetértés lengte körül a honvéd-sírokat, befutotta azokat a hervadhatatlan repkény: az örök emlékezés szimbóluma és virág nyílt az elesett hősök porain; a hála szép virága, melyet buzgón ápol a kegyeletes utód. Mert a

jelen halás a multnak, hiszen az ő küzdelmük a szent ügynek harca volt, »melynél soha nemzet igazságosabb harczot nem vivott;« hiszen ők mutatták meg a világnak, hogy a magyar szabadságra született; az ő kiömlött vérukból sarjadt ki a szabadság és béke. És a jelen nemzedék kizarándokol e szentelt helyekre, megemlékezik dicsőségükről, hangosan hirdeti nagyságukat!

Ime eljöttünk mi is e helyre, hol lábaink a ti poraitok fölött járnak, hol a ti nagy szellemetek leng bennünket körül. Tanítsatok meg úgy szeretni a hazát, mint a hogy azt ti szerettétek, hogy ne legyünk hozzátok méltatlanok, mi, a törpék, az óriásokhoz; ti hozzátok, a kik halálotokkal váltottátok meg magatoknak a halhatatlanságot; a kik élni fogtok örökké, mert a hazáért haltatok meg!

Horvát-tót evang. püspökség alakítása érdekében mozgolódnak a magyar ev. egyház bányakerületéből a bács-szeremi ev. esperesség egyes pánszláv lelkészei, kik nincsenek megelégedve a mostani állapotokkal s a kerület bazafias püspökének főhatóságával. Egyelőre új püspökség alapításáról volna szó, melyhez a bács-szeremi esperességen kívül a horvát-szlavon ev. egyházak is csatlakoznának. Az új püspökség császári pátenst (!) általma alatt állana s így a magyar ev. egyházzal szemközt külön szervezeti egészet képezne és egy horvát-tót evang. egyház alakítására vezetne, a milyen az erdélyi szászok külön státusa. A mozgalmat az új-práznai evang. lelkésze: Kruttschnitt A. intézi lelkészársággal Hurbán V. vel. Ez ügyben a kezdő lepest az új-práznai egyház közgyűlése tette meg, elhatározva, hogy indítványt terjeszt a zsinat elé. Figyelmeztetjük ez esetre s a vele járó agitációkra az illetékes egyházi főhatóságot, hogy módjában legyen azokat, mint az országos és egyházi törvényekbe ütközőket, elfojtani, mielőtt veszedelmesb arányokat ölthetnének.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 31-én.

A képviselőház szombati ülése az által vált nevezetessé, hogy Baross Gábor kereskedelmi miniszter betérjlesztette a z 1895-iki országos nemzeti kiállítás-ról szóló törvényjavaslatot. E törvényjavas-

lat, melyből az látszik, hogy a kormány végre kezébe vette a millénium megünneplésének kérdését, következőleg hangzik:

1. §. Az 1895. évben Budapesten általános országos nemzeti kiállítás tartatik.

2. §. A kiállítást az illetékes miniszterek és egyéb szakkörök közreműködésével a kereskedelmi miniszter rendezi.

3. §. Utasítatik a kereskedelemügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértve, a kiállítás költségeinek fedezése, annak módzatai iránt kellő időben tegyen az országgyűlésnek előterjesztést.

4. §. A kiállítás befejeztéig az ország bármely részében országos iparkiállítás általában nem, vidéki vagy részleges iparkiállítás pedig csak a kereskedelemügyi, illetve a földmivelési-ügyi miniszter engedélye mellett rendezhető.

5. §. A jelen törvény végrehajtásával a miniszterium bizatik meg.

A törvényjavaslat kiadatott a pénzügyi bizottságnak.

Miután a ház elhatározta, hogy a legközelebbi ülés kedden lesz, szerdán pedig nem tartatik ülés, Herman Ottó a következő interpellációt intézte a földmivelési és igazságügyi miniszterekhez:

Tekintettel arra, hogy a magyar és osztrák lovaregységek közös üléseiből kikerült hivatalos iratok kétségtelenné teszik, — hogy a löversenyek körül, különösen a »totalizátor« intézmény felhasználásával nagy visszaélések történtek;

tekintettel továbbá arra, hogy a visszaélések az állami versenydíjakra is visszahatnak, — a mennyiben azok csalárd lovaglások esetében érdemtelen kezébe jutnak;

tekintettel végre arra a kétségtelen tényre, hogy a löversenyek hova-tovább mindinkább nagy arányu szerencsejáték-intézményekké fajulva, — eredeti rendeltetésüktől elvonatnak;

kérdem első sorban a földmivelési minisztertől:

1. Van-e hivatalos tudomása-e visszaélésekről s szándékozik-e erről a képviselőháznak felvilágosítást adni?

2. Mit szándékozik tenni abban az irány-

Vivnak győztes csatákat a nagyok.
Midőn a zsarnok vallás és jog ellen
Pallást emelni vakmerő vala:
Rákóczi, Bethlen lobogóját hordja
A csatásikon Isten angyala!...

Óh Gibeonnak fényes, álló napja,
Te Istenadta, égi, tiszta hit:
A siron is viragokat növeltek
Életre hívó szent sugaraid...
A melyet egykor vigasztalt világod,
Ne hagyj, ne hagyj el ezt a nemzetet;
Mig újra élünk új sírből kikelve:
Ragyogj, hogy Isten nem hagy el, szeret!...

A lorettói harangocskák.

— Genre kép. —

Irta: Jan Neruda.

Néhány száz évvel ezelőtt élt az »Ujvilágban.«*) egy szegény özvegy asszony. Jól lehet szorgalmas és takarékos volt az asszonyka, de gyermekei, mivel igen sokan voltak, minden keresetét felemésztették. — Tudvalevőleg a »Lorettoi« toronyban igen sok apró harang van.

*) Prága egyik város részét hitták így.

És mivel az özvegy asszony gyermekeinek száma megegyezett a harangok számával, az özvegy gyermekeit mindig csak »Lorettoi harangocskáknak« nevezte. Azonban e harangoknak még az idő tájban nem volt meg az a híressé vált jateka; csupán a nap időszakait jelentették. A nagyobbak az egész órákat ütötték, míg a kisebbek minden negyed órában megkondultak.

A szegény özvegy egyetlen kincse egy ezüst-pénzéből összefűzött zsinórból állott. Ép annyi tallér volt e fűzerben, mint a hány gyermeke volt az asszonynak. — Gazdag komasszonyaitól kapta azokat ajándékba, és most úgy — emlékül — őrizgette gyermekei számára.

Ez időtájt Prágában valami ragályos nyavalya ütött ki. A betegség jobbara a szegényebb néposztályt pusztítá, kik aztán kétségbeesésökben arra esküdöztek, hogy a gazdagok mérgezik őket rakásra, így akarván szabadulni tőlök.

Végre megillette a ragály az özvegy családját is. A legnagyobbik gyermek betegen feküdt le. Az anya a kétségbeeséshez volt közel, mivel minden gyermekét tiszta szívből szerette, és nem gondolt arra, hogy egy gyermekkel is gondjainak, fáradozásainak egy része kevesbedik. Orvost nem hívathatott, nem volt pénze,

de az különben is nagyon el volt foglalva. Alig két óra lefolyása alatt végzett a halál a gyermekkel. A szegény anya, ki nem tudott már gyermekén segíteni, elővette az összefűzött pénzzsinórt, levette arról a legnagyobbik gyermeke tallérát és elindult a »Lorettoi« toronyhoz. — Majd megzendült a lorettói harangocskák legnagyobbika, s a gyermek e hang hallatára, mely haláharangja volt, elaludt örökre.

Eme gyászos napokban »halottas kocsi« jártak fel s alá Prága utcáin. Majdnem minden házból vettek fel egy halottat, úgy huzatták ki azokat a temetőbe, hol már előre meg volt ásva a tágas öblü, közös sir. A szegény asszony is e gyászos kocsi egyikét követte a gyermeke halálának napja után. Tudni akarta legalább, hogy melyik gödörbe fektetik le gyermekét.

Mikor hazaért, már második gyermekét, egy kedves, szőzi kis lánykát, találta a beteg-ágyban. A halálos betegség piros rózsákat festett a lányka gyöngéd arczára. Tíz perc múlva már a második ezüst-tallérral lépegetett a »Lorettoi«-hoz.

Igy ment ez nap-nap után. Egyik ezüst darab a másik után tűnt el, míg a »Lorettoi«-ban mindig kisebb és kisebb harangocskára következett a sor.

ban, hogy a löversenyek a játéktól megtisztítassanak s eredeti rendeltetésüknek, t. i. a tenyésztési eredmények kipróbálásának visszaadassanak?

Kérem továbbá az igazságügyminisztertől:

Mint hogy kétségtelen az, hogy az ugynevezet »totalizátor« játék-intézmény mind szélesebb és szélesebb körben szítja fel a játékszenvedélyt és kétségkívül romboló hatással van a közérkölcökre; minthogy továbbá előkelő jogtudósok vizsgálatai szerint ez a játék-intézmény határozottan a tiltott szerencsejátékok minden jellegével bir, tehát büntetendő, visszont az intézménynek ez a jellege sokszorosan — legutóbb a magyar pénzügyminisztertől — tagadtatott, kérem:

Nem látja-e szükségét annak, hogy a játékintézményt büntetőjogi szempontból tüzetes tanulmány tárgyává tesse s ennek eredményéhez képest a törvényhozásnak jelentést tegyen, esetleg javaslatokat ajánljon?

Az interpelláció közöltetni fog a miniszterekkel.

Bernáth Béla hosszabb indokolás kíséretében a következő interpellációt terjeszti be:

1. Van-e tudomása a pénzügyminiszternek arról, hogy az 1891. évi I. t.-cz. alapján törlendő adók s szőlődezmaváltás-gartozásokra nézve a végrehajtás a legszigorubbán elrendeltetett?

2. Ha van tudomása, szándékozik-e a miniszter ur ezen végrehajtásokat beszüntetni?

Az interpelláció közöltetni fog a miniszterrel.

Br. K a a s Ivor indokolás nélkül a következő interpellációt intézi a kereskedelmi miniszterhez:

Mikor szándékozik a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó rendeletét módosító rendeletet kibocsátani?

Baross Gábor kereskedelmi miniszter kijelenti, hogy mihelyt az adatok együtt lesznek, tehát remélhetőleg igen hamar.

Br. K a a s Ivor a közlő tölre való tekintettel, — a közönség érdekében föltétlenül szükségesnek tartja, hogy a rendelet

Az anya érzeit a fájdalom, a kétségbeesés egész eltompította. Némán követte a halotti kocsit, hogy aztán ismét egyik haldokló gyermeke ágyához térjen vissza. Érzéketlenségéből csak legfiatalabb, majdnem csecsszopó gyermeke halála ragadta ki. Midőn a »lorettói« harangok leparányibbja is megzendült, az anya úgy érezte, hogy szívének meg kell hasadni.

Legkisebb gyermekét is kikísérte a sírhoz, de midőn szállására visszatért, érezte, hogy most ő rajta is erőt vett a betegség. Lefeküdt arra a könnyekkel áztatott nyughelyre, melyen egykoron legdrágább kincsei aludták utolsó álmaikat.

Ott feküdt a gyámoltalan asszony. Senki sem segítette, senki sem nyújtott neki vizet. Egyetlen vígasza az volt, hogy nem kell gyermekei halálát sokáig tul élni.

Leirhatatlan hőség emésztette testét. Majd érezte, hogy tagjai mint zsidbadnak el, mint vesz rajtok erőt a halálos hidegség.

— Óh drága gyermekeim, sóhajtott, titeket csak segítettek én, de mellettem nem áll senki. Ti nektek még én meghuzathattam a halál-harangokat, de ki gondol én reám!?

Alig végzé beszédét, már is megcsendültek a »lorettói harangocskák.« Ezuttal minden

megváltoztattassék. A tanulmányozás már hónapok óta folyik, s a panaszok egyre szaporodnak. Az intézkedés tehát sürgős s így határozott terminust óhajtana.

Baross Gábor kereskedelmi miniszter megjegyzi, hogy a panaszok tanulmányozására idő kell, s így határozott terminust nem mondhat. — Kéri a válasz tudomásul vételét.

A ház a választ tudomásul veszi.

BELFÖLD.

Főpapi kinevezések. Ő felsége Vaszari Kolos pannonhalmi főapátot esztergomi érsekké, Magyarország hercegprímásává, továbbá Császka György szepesi püspököt kalocsai érsekké nevezte ki. Az erről szóló, október 27-éről keltezett legfelsőbb kéziratokat a hivatalos lap tegnapi száma közölte.

Gróf Bethlen Gábor orsz. képviselő, ki jelenleg parton kívüli állást foglal el, levelet intézett gróf Apponyi Alberthez és Királyi Pálhoz s levelében kijelenti csatlakozását a nemzeti párthoz s belépését a nemzeti párt klubjába. A nemzeti párt tagjai e kijelentést nagy örömmel és lelkesedéssel fogadták.

Apponyi a delegációban. A Pol. Corr.-nak azt táviratozzák Budapestről, hogy Apponyi Albert gróf a delegációk mostani ülészakában különösen a hadügyi előterjesztések ellen szándékozik éles oppozíciót kifejteni. Euféjva most a hadügyi albizottságba fogja magát beavasztatni, míg eddig a külügyi bizottságban szokott működni.

A nemzetiségek s a függetlenségi párt. Az »Agrár Tagblatt« a minap lehetőséget mondta, hogy a magyarországi szlávok a legközelebbi választások alkalmával a függetlenségi pártra szavaznak. E hirre vonatkozólag a magyarországi szerbek most nyilatkozatot küldtek be, melyben abbéli nézetüknek adnak kifejezést, hogy a dualizistól megszarbitott Magyarország mindenestre jobban fog számolni a nemzetiségekkel, mint a mai Magyarország. A függetlenségi párt támogatása tehát a nemzetiségek részéről általában véve igen opportunus dolog.

KÜLFÖLD.

Miniszterválság Szerbiában. A regenség befolyása következtében eddig csak lappangó kabinetválság, a személyes viszálykodások újabb kiélesedése folytan, teljes erővel újra kitört. — Kormánykörökben is nyíltan beszélnek Vuics pénzügyminiszter visszalépéséről.

harang mozgásban volt. Hangjaikat egyesítették hatalmasabban és hatalmasabban, oly szép és elragadó dalokban, mintha a seraphok énekeltek volna.

— Gyermekeim lelkei! hangzott a haldokló anya utolsó szava.

Ez idő óta játszanak együtt, és hires a »lorettói« harangok játéka.

Fordította: ifj. Möricz Pál.

Apróságok.

Belép az orvoshoz egy uri ember, a kinek életéről már rég lemondott.

— Ön, barátom — förmed rá a doktor, — valóságos botránya a tudományak.

A vasárnapi lovast elragadta a paripája.

— Nem tudom, hová visz ez az istentelen állat, — mormog az önkénytelen versenylóvas, — szerencse, hogy ma három napi szabadságot kaptam.

— Asszonyom — fenyegetődzik X. ur. Y. asszonyság előtt, aki épen most szakított vele — nyilvánosságra fogom hozni hozzám írott leveleit!

— Tegye, uram, — felel Y. asszonyság, — nincsen azokban egyéb szégyenleni való, mint a czimzett — neve!

Elszáradt kenyér-hulladékok. A »Petersburger Herold« utolsó oldalán a következő hirdetés olvasható: A rossz termés által sújtott szükölködők részére ajándékozott elszáradt kenyér-hulladékokat elfogadják a filantropikus társaság gondnoksága. Ez a rövid hirdetés világosabban szól, mint hasábokra terjedő jelentések. Borzasztó képet öltethetett ott a nyomor, a hol már elszáradt kenyér-hulladékokat gyűjtenek az inség enyhítése végett.

Merénylet az olasz trónörökös ellen. Rómában néhány nap óta az a hír van elterjedve, hogy a mult csütörtökön Monzában Viktor Emánuel olasz trónörökös ellen merényletet követtek el. A milanoi Secolo utolsó számában erről az esetről, állítólag a rendőri jelentés alapján, azt írja, hogy mult csütörtökön egy polgári ruhába öltözött rendőr, ittas állapotban felkapaszkodott a nápolyi hercegnek a kocsjára, kezében a forgópisztolyal, de lebukott a kocsi lépcsőjéről. A forgópisztoly e pillanatban elsült, szerencsére senkit sem talált. A merénylőt elfogták. A Secolonak ezzel a hírével szemben a hivatalos Corriere della Serának Monzából azt távirják, hogy a merényletet nem a nápolyi herceg, hanem annak unokaöccse Tommaso genuai herceg olasz tengernagy ellen követték el.

Ujdonságok.

* **Az ifjuság munkálkodása.** Megjelent a hittanszaki önképző társulat »Közöny«-ének ez idei első száma, a következő változatos tartalommal: »Révész Bálint emlékezete« — dr. Erdős József hittanártól. — »Szerkesztői előszó« — Barla Szabó Jenő és Dombi László szerkesztőktől. »Az első erdődi zsinat«, Batori Gábor főiskolai szénior székfoglaló értekezése. »Révész Bálint emlékére«, költemény Jánossy Zoltántól. (Megjelent a »Debreczen«-ben is. Szerk.) »Révész Bálint temetésnapján«, költemény Koronkay Istvántól. »Oratoriumi Szemle«. »Társulatunk köréből«. Végül vegyes közlemények. A komoly tanulmányozásra valló ifjusági lap előfizetési ára egy évre (8 szám) helyben 1 frt 50 kr., vidékre 1 frt 70 kr.

* **A debr. fogház lelkészévé** — miután Könyves Tóth Kálmán lelkész ur nagymérvű elfoglaltatása miatt ezen állásáról leköszönt — Csiky Lajos főiskolai lelkész, a gyakorlati theologia tanára nevezetett ki a debr. főügyészség által. Az új fogházi lelkész működését tegnap meg is kezdte.

* **A kisdetek összeírása.** A kultuszminiszter tudvalevőleg rendeletet intézett a politikai és egyházi hatóságokhoz abból a célból, hogy összeírassanak ama 3—6 éves gyermekek, kik kisdetvédőkbe, illetőleg menedékházakba járnak kötelesek. Az összeírás az egyházi anyakönyvek alapján szerzett adatok nyomán, házról-házra történik, meggyőződés szerzésével arról, vajjon a 3—6 éves gyermekek otthon, vagy bárhol másutt részüknek-e állandó gondozásban avagy felügyeletben? A kimutatásokat november hó végéig kell beküldeni.

* **Százados emléktünnepély.** A református egyetemes konvent elnöksége az 1790—1791. XXVI. t. cz. századik évfordulójára tervezett emléktünnepélyt az ez évi december 5-én megnyitandó zsinat előtti vasárnapra, vagyis november 29-ére tűzte ki, mely alkalommal az összes református templomokban ünnepi isteni tiszteleteket fognak tartani.

* **A főiskola volt növendékei** közül jelenleg 3-an időznek külföldön, hogy ismereteiket gyarapítsák. Szabolcska Mihály Párisban, Nagy Gyula Berlinben, ifj. Balogh Ferenc pedig Edinburgban folytatja tanulmányait. Mindhármán végzett hittanhallgatók.

* **Alapszabály megerősítés.** A berettyó-ujfalui népdalkör alapszabályai a bemutatási záradékkal elláttattak.

*** A reformáció emlékünnepe.** A lelkiismereti szabadság örökre emlékeztető pillanatát, a formaiság nehéz békóiba vert szellem eme legfenségesebb nyilvánulását, a reformáció nagyszerű tényét a főiskola hittanszaki önképző társulata tegnapi — 374-ik évfordulati napján a legméltóbban, s hálás utódokhoz illő nemes intézkedéssel ünnepelte meg. — Az utókor hálás, a nemzedék szíve megérti ma már nagyjait, s forró lélekkel igyekszik felgyújtani mohos sírjaik felett az emlékezet varázs fényű fáklyáját. — És épen azért van valami nagyszerű e nemes társulat törekvéseiben, a szent buzgókodásban, mely az ifjuság egészséges tiszta lelkéről tanuskodik: mely a biztos jövőre nyújt kezességet.

Az ünnepély a főiskola dísztermében d. u. 1/5 órákor vette kezdetét. — A nemes városi közönség, főiskolai tanárkar meleg rokonszenve ide is elkísérte az ifjuságot.

Az ünnepélyt a megállapított tárgycsoportozat szerint a főiskolai énekkar fohásza nyitotta meg. — A főiskolai énekkar ez alkalommal rég nem hallott, s tapasztalt praecizitással énekelt.

Az éneklés után Dr. Erdős József felügyelő tanár olvasta fel elnöki megnyitó beszédét. A tanárur kitűnő, ékes tollal irt értekezése lebilincselte a hallgatók lelkét, s azoknak igen kedves szellemi élvezetet nyújtott. Művében a felolvasó ur a reformáció áldását mutatta be, s élénk megragadó tárgyalással fejtette annak Európa szerű atalakító hatását, a műveltség, erkölcsi élet, s tudomány mezején.

Az ő felolvasása után, melyet a közönség viharos tapsal fogadott, Jánossy Zoltán esk. felügyelő szavalta el nagy hatással remek alkalmi ódáját, melyben a XVI. század első felét, ama szomorú nemzeti catastrophiát, a jeruzsálemi szomorú pusztulásra vonatkozóval öleli fel. — folyton tekintettel van a fogság keserveiben szenvedő zsidó nép és a szomorú viharoktól megtépett lelkű magyar nemzet közti párhuzamra. — E költemény elszavalását, mely egyike az ifjú lélek legsikerültebb alkotásainak, a közönség éljenzéssel és tapsal jutalmazta. — (Tárcza-rovatunkban közöljük. Szerk.)

Erre az énekkar következett, s Luther »Choraljate« zengte el. Utána Diószegi Mihály 3 th. lépett az emelvényre, s felolvasá egyháztörténelmi értekezését, melynek tárgya: »Kalmáncsai Sánta Márton élete, s működése« volt. A hallgatóság a világos, könnyed menetű értekezést elismeréssel jutalmául szintén tapsal jutalmazta. Végre a program utolsó tételének megfelelőleg, az egész közönség a 179. dics. 10. versét énekelte el, s az ünnepély véget ért.

A közönség teljes megegyezéssel vált meg a buzgó ifjuságtól, s remélhető, hogy e kedves nap emléke szíveiben sokaig élni fog.

*** Végzetes baleset a »Bika«-szállodában.** Megrázó baleset történt ma d. e. a »Bika«-szállodában, hol egy szállodai szolga ablak-tisztogatás közben leesett a létráról s rögtön szörnyen halt. — A halálos balesetet azonnal jelentették a rendőrségnek, melynek már nem volt egyéb teendője, minthogy a hullát a közkórházba szállítsa. A helyszínre érkezett orvos is csak a halált konstatálhatta. A szerencsétlen szolga neve Molnár József. Fialtan ember, kabai illetőségű, — mint megbízható hű szorgalmas szolga volt ismeretes. Ma d. e. 11 órákor kettős létrát állított föl belülről a »Bika«-szállodában, a nagyuj-utcai kapu előtt, hogy a kapu feletti ablakot megtisztítsa, körülbelül másfél öl, — vagy legfeljebb 2-öl magasságban állhatott a létra fokán, melyről lecsúszott s fejjel zuhant a kövezetre. Oly szerencsétlen volt az esés, hogy koponyáját összetörte s agyveleje kilocsesant. Mire segélyre siettek, már meghalt. Az egész baleset oly hirtelen s oly csendben történt, hogy a szállodai személyzet is alig vette észre.

*** Közigazgatási bizottság.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága f. hó 5-én tartja meg rendes havi ülését.

*** A női kereskedelmi tanfolyam,** melynek föállítását oly nagy örömmel fogadta városunk művelt közönsége, ma d. e. 10 órákor nyitott meg. Némethy Lajos ev. ref. iskolaszéki elnök és Kiss József kir. tanfelügyelő rövid beszédekkel intéztek a tanfolyam növendékeihez, tanáraihoz és a jelen volt közönséghez, melynek soraiban városunk előkellő kereskedői szép számmal voltak képviselve, s a tanfolyamot megnyitották nyilvánították. A legszebb reményekkel tekintünk ezen új intézmény működésére és kívánjuk, hogy a hozzáfűzött remények teljesedjenek be!

*** Elfogott gyermek-tolvajbanda.** Az első kerületi rendőrkapitányságnak egy hosszabb idő óta működő tolvajbandát sikerült kinyomozni és letartóztatni. A díszes társaság tagjai: Dobozi János, Kovács Pál, Fonó Sándor és Pálfi János csavargók, kik több rendbeli lopást követtek el. Több társaik is voltak, de azok még nem voltak letartóztathatók. Az elfogottak közül Dobozi János 12 éves, Kovács Pál (n. iskolai származású) 11 éves, Fonó Sándor 14 éves, Pálfi János pedig csak 9 éves. Elloptak ezek a nagy reményű csemeték mindent, a mihez csak hozzáférhettek, többek közt megdezmálták a sesta-kerti szőlő-pajtákat is. A lopás mesterességét a piacon kezdték gyakorolni, gyümölcsfeleket csempén a kofáktól, de később nagyobb vállalatokba is belefogtak. Valószínűleg javító intézetbe küldik mindnyájukat.

*** Könyvnyomdászok közgyűlése.** A debreczeni könyvnyomdászok tegnapi délelőtti 10 órákor tisztújító gyűlést tartottak, s elnökül Vértesi Arnold nyomdatulajdonost nyerték meg, ki mindig szíven viselte s elősegítette az olombetűk munkásainak ügyét. Vértesi Arnold azon nyilatkozata, hogy elfogadja az elnökséget, általános örömet keltett a nyomdászok körében.

*** Szabadságharcunk emlékei.** Kossuth Lajos végrendeletét, a melyet Vidinben, 1849 október 8-dikán irt, elvitte a szabadságharc emlékeinek kiállításába a hős Guyonnak fia Guyon Edgár gróf. Kossuth Lajos e végrendeletben gyermekei gyámjává és gondviselőjévé arra az esetre, ha árván maradnak, vagy ha ő fogságba kerülne, Guyon Richard gróftól nevezte ki, a kiről így ír: »Gróf Guyon Richard tábornok, miután a magyar szabadságharcnak rendíthetetlen jellemű hős hajnoka volt, most számkivetésemnek részese, de mint született angol dicső nemzete kormányának pártfogása által jóvendőjét az enyémmel biztosabbnak érzi: azon megbecsülhetetlen szíves ajánlatot tevő, hogy ha velem valami emberi történnék s családom ápoló gondoskodásomtól megfosztatnék, gyermekeimről atyaihoz hasonló indulattal kész gondoskodni.« A végrendelet bevezető sorai a következők: »Az örökké való isten nevében amen. Miután kedves hazám szabadságharczának szerencsétlen kimenetele által, szeretett hazámból kiszorítatva, hontalanná lenni kénytelenítettem, életem idegen önkénytől látván függni, kétszeresen súlyosodik reám a jóvendő bizonytalanságának érzete, s kétszeresen kell, hogy érezzem a kötelességet, azon esetre, ha velem valami emberi történnék, gondoskodni azokról, a kik hazám után földi üdvösségemet képezik: kedves szeretett nőmről és gyermekeimről.« A végrendeletet Asbóth Sándor alezredes és S. A. Longworth iták alá mint tanuk. — Kossuth végrendeletén kívül még más becses és érdekes dolgokkal gazdagodott a kiállítás. — A Karlovsky Bertalan által festett életnagyságu Kossuth-kép, a melyet gróf Károlyi Gábor Szekesfehervár közgyűlési terme számára készített, már látható a kiállításon. Ez az első újabbkori Kossuth-kép, a melyet elsőrangú művész készített.

*** Személyi hír.** Mezei Ernő volt orsz. gyűl. képviselő, az »Egyetértés« főmunkatársa, a függetlenségi sajtó egyik legkiválóbb munkása, tegnap este városunkba érkezett s a mai napot Debreczenben töltötte.

*** Zsinati képviselők a tiszántúli egyházkerületből.** Az egyházkerületi elnökséghez immár beérkezett jelentések alapján közöljük az egyházkerületi és közép- és felsőiskoláink által eddig megválasztott zsinati képviselők névsorát. 1. Alsó-szabolcsi egyházmegye: Szeremley József, Soltész László, gr. Dégenfeld József, Lengyel Imre rendes képviselők. Pákozdy Lajos, Osváth Ferenc pötképviselek. 2. Békés-bánáti e. m.: Szabó János, gr. Ráday Gedeon, Kovács Ferenc r. k. Egy rendes és két pötképviselekre újabb szavazás tüzett ki. 3. Beregi e. m.: Peterdy Károly, Uray Imre r., Sütő Kálmán, Hunyady Béla p. k. 4. Biharie. m.: Szabó Károly, Ritoók Zsigmond r., Biró János, — Kiss Elek p. k. 5. Debreczeni e. m.: Dávidházy János, Tóth Sámuel, Bernáth István, Szunyogh Szabolcs r., László János, Fráter Gyula p. k. 6. Érmelléki e. m.: Szőke János, Fráter Imre, r. Kiss A., Konrád László p. k. 7. Felső-szabolcsi e. m.: Lukács Ödön, Gencsy Albert r., Görömbei Péter, Ujfalussy Béla p. k. 8. Heves-nagykunsgye. m.: Dorogi Lajos, Győri Lajos, Horthy István, Losonczy Mihály r., Pinkóczy M. Lajos, Székely Péter p. k. 9. Máramaros-ugocsaie. m.: Csernák István, Váradi Gábor r. k. A pötképviselekre újabb szavazás tüzett ki. 10. Nagybányai e. m.: Benesik István, Ujfalussy Sándor r., Soltész János, Torday Imre p. k. 11. Nagy-károlyi e. m.: Segesváry József, Kulin Imre r., Ujlaky Gábor p. k. A világi pötképviseleli állásra újabb szavazás tüzett ki. 12. Nagyszalontai e. m.: Széll Kálmán, Dr. Tisza István r., Balogh Ambros, Eresey Sándor p. k. 13. Szatmárie. m.: Kiss Áron, Izsák Dezső r., Szarka Boldizsár, Farkas Antal p. k. Az egyházkerületi közép- és felsőiskolák képviselői: Géresi Kálmán, Futó Mihály r., Dóczy Imre, Dr. Bacsonyi Lajos p. k.

*** Vasárnapi publikum** tolong a színház kasz-szája körül.

— Kérek diákjegyet! — kiált egy kis lurkó.
— Kérek katonajegyet! — szól kevélyen egy baka és kivágja a huszkracjázórost.

Egy bundában gömbölyödő vidéki is megszólal, míg a bugyellárist bontogatja:

— Kérek egy lókupeczjegyet.

*** A temető ünnepe.** Tegnap, halottak napjának előestéjén, a kegyelet koszorúkkal ékítette fel s kivilágította a mohosult sírhalmokat. A szentanna-utcai temető fényözönben uszott s ezrével hullámozott a közönség a temető útjain. A családi sírboltok különösen szépen voltak kivilágítva, de nem hiányzott a mécs a szegényebb néposztály halottjainak sírjáról sem. A református temetőket is sokan látogatták s számos sírhalmon koszoru díszlett. — A honvéd-temető gyönyörűen ki volt világítva. Este 6 órákor kivonultak oda az egyenruhás honvédek, Sebess György honvéd-egyleti elnök vezetése alatt, és a főiskola lelkes ifjusága. Alkalmi beszédet Puky Endre joghallgató (Puky Gyula kir. táblai elnök tehetséges fia) tartott. Az emelkedett szellemű, lendületes, hazafias érzelmeiktől áthatott s szépen előadott beszédet lapunk élén közöljük. A nagy hatást keltett beszéd után Sebess György intézett buzdító beszédet a honvédekhez, kik elhunyt bajtársaik sírját fölkeresték s megkoszorúzták. A szép temetői ünnepen nagy számú közönség jelent meg.

*** Az érmihályfalvaiak kérvénye.** A képviselőház szombati ülésén mutatta be az elnök Érmihályfalva több képviselője és közönségének Kiss Albert képviselő által beadott kérvényét, amelyben a község birája és jegyzője által elkövetett többrendű visszaélések és sikasztásnak megvizsgálataésért esedezik.

*** Kéménytüz.** Tegnap d. u. 4 óra tájban — a czepléd-utcai 19-ik sz. Fried-házban — a szarufák kigyulása következtében kéménytüz támadt. A könnyen veszélyessé válható tüzet a tűzoltóság elfojtotta.

*** Tornászok bankettje.** A debreczeni torna-egylet tagjai igen sikerült társasvacsorát rendeztek szombaton este a »Bika« szálloda földszinti éttermében. E társas összejövetel azért nyert kiváló jelentőséget, mert nyíltan proklamáltatt az azon eszme, hogy az önálló tornacsarnok fölépítése tovább nem halasztható. Az első pohárköszöntőt Nagy Ferencz elnök mondotta Debreczen város közönségére, mely mindig pártolta a tornaegyletet és Debreczen város magisztrátusára, melynek jó indulata lehetővé fogja tenni az önálló tornacsarnok létesítését. Zöld Mihály t. városi tanácsnok az egylet felvirágzásáért, s annak elnökéért emelt poharat. Sinka Sándor főiskolai tanár szellemes pohárköszöntőjében kifejtette, hogy az athletika már az ókori görögök-nél is nagy mértékben műveltetett, a miről Homér költeményei tesznek tanubizonyosságot. A veterán torna-tanárt, Örvényi Vilmosért emel poharat. Dr. Orbán József egyleti titkár azon reményének adott kifejezést, hogy az önálló tornacsarnok minél előbb létesülni fog. Felépti azt tagjainak buzgósága, Debreczen város közönségének és hatóságának áldozatkészsége. Gróf Dégenfeld József főispán, az egylet diszelnöke, szintén megígérte pártfogását. Kívánja, hogy a diszelnök már a jövő évben az önálló tornacsarnokban tartsa meg elnöki megnyitó beszédét. Marton Kálmán Nagy Ferencz elnököt, Dr. Nagy Kálmán Bekényi Péter alelnököt, Lovász János a debreczeni sajtó képviselőit, Sinka Sándor az egylet titkárait, Keresztes Károly hittanhallgató Debreczen város közönségét, Paczauner Lajos kereskedő ifju Chappon Károly művezetőt, Kósa Barna az egylet tisztviselőit, Nagy Kálmán joghallgató az elnököt, Chappon Károly, ki nem mestere a szónak, de mestere a karnak és kardnak, az előtornászokat, Halász Lajos a tornaegylet választmányát, Torday Gábor pedig az egylet közlegénységét életeli. Sinka Sándor indítványára az ez után mondott toasztokat 1 frrtal kellett megváltani az önálló tornacsarnok alapja javára, s rövid idő alatt szép összeg gyűlt össze. Pohárköszöntőket mondtak még: Marton Kálmán, Torday Gábor, Rudnyánszky Gyula stb. Az estély folyamán alapító tagokul beleptek az egyletbe: Dr. Tihanyi Sámuel orvos, Huber Ferencz és Szikszay Gyula joghallgató. A lelkesült társaság mind a három új alapító tagot megéljenezte. Ezen estély tehát a legszebb reményeket keltette föl a tornaegylet jövője és az iránt, hogy az önálló tornacsarnok a közel jövőben létesülni fog. A torna-egylet rövid idő múlva ki is bocsátja főhívását, melyben a nagy közönséget az önálló tornacsarnok javára adakozásra kéri föl, s reméljük, hogy a kibocsátandó felhívásnak teljes sikere lesz.

* Apróságok.

— Miért haragszol az udvarlódra?
— A multkor elejtettem a pamutot és nem ő vette fel.
— Légy elnéző, hisz neki csak fél lába van.
— Hagyd el, az igazi gavallér, ha egy lába sincs, még akkor is ugrik.

*

— F i n o m f o r d u l a t. Boireu az öreg C . . . bárónéval cseveg, aki valamikor híres szépség volt, most azonban már egészen elfonnyadt.

— Mily szomorú dolog az öregség, — mondja a báróné.

— Ah igen, — jegyzi meg Boireu — az ember nem szívesen lesz ismét hernyó. ha már egyszer pillangó volt.

*** Elfogott csavargónő.** Ónody Julianna h. szoboszlói illetőségű, lopással vádolt csavargónőt a debreczeni rendőrség elfogta s H.-Szoboszlóra hazakísértette.

*** Vonat-késések.** Mióta a hideg idő beállott, mindennap késik a budapesti délutáni vonat, hol egy órát, hol többet. Természetes, hogy e miatti aztán a többi vonatok is később indulnak, a mi a forgalomban nagy zavart s az utazó-közönségnek nem csekély bosszúságot okoz. Nem tudna e mizériákon segíteni Baross Gábor, a »nagy fuvaros«?

*** Léthe árja.** Nem csak az alvilágban, idefenn is bőven, pirosan csörgedezik Léthe árja: a bor. Léthénél is hatalmasabban elfeledtet a bor mindent, imhol a legujabb uti figura docet.

Dult arczczal lép a rendőrtiszt elé és akadozó nyelven hebegi:

Ellopták a drágavóralánczomat!

A rendőrtiszt tudja már ily esetekben a teendőt. — szalajtat a zálogházba, ahová a tolvajok be szokták hordani a lopott holmit, s ahol legtöbbször el is csípi őket.

A dult arczu, hebegő fiatal ember pedig tovább is ott támolgott, szédelgett a rendőrség előtt. — Azt hitték: óraláncza elvesztése annyira meghatotta, hogy a guta környékezte. Végre akadt egy szakértő, aki látott már részeg embert is hasonló bajban szenvedni.

Nohát aludja ki mómorát a rendőrpriksen Hangzott az ítélet. És aludt is a pacziens, — órákig tartó, mélységes álmat. Mikor felocsudott a tetszhalálból, megint betámolygott a rendőrség elé:

— Biztos ur, ne kerestesse azt az óralánczot.

— ? ?

— Kialudtam a mómoromat s most az jutott az eszembe, hogy én magam küldtem a zálogházba.

*** Hegedű játszásban** szerény feltelemek mellett oktatást ad egy e szakban kitűnő képességű ifju. Bővebbet e lap kiadóhivatala.

»A gróf reggelizik.«

— Vasuti mizériák. —

(Dr. Király Ferencz igazgató urnak szíves üdvözlöt.)

Mikor a hatvani vasuti vonalat megnyitották, a közlekedés harmadik vagy negyedik napján összesen három utas várt a vonatra. Két uri nő és egy eleven gróf.

A két nő a menetrend pontos megfigyelésével reggelit rendelt magának s azt fogyasztani kezdte, míg a gróf élenken társalgott a kíséretében levőkkel.

A két nő alig fogott a reggelizéshez, midőn őket a portás erélyes szava rázta fel: »tessék bezállani! a vonat indul!«

Mit volt mit tenni, a nők ott hagyták teájukat és sietve helyezkedtek el egyik II. o. kocsiában. És vártak türelmesen. Sürges forgás, a vonat nem indul.

Eltelik 15 percze, el 20, majd 25 percze is, de az ördögös masina még sem indul.

A két nő bosszankodva szólítja meg végre a vonat-vezetőt, utalva arra, hogy nekik reggelijüket is ott kellett hagyni, s a személyzet gondoskodásából eredőleg bezállani, és a vonat még mindig áll. Az mentegeli magát és mert a vonat menet-készen állott, oda kiált a főnöknek: »Vonat készen! Mehet!«

Az élenk válasz az volt: Nem! A gróf reggelizik! . . . S csak midőn ő méltósága kényelmesen rá is gyujtott és kísértelva beülni méltóztatott . . . indult el a vonat jó 3/4 óra múlva.

Ez megtörtént, de legalább mentségül szolgál, hogy a vonal-szakasz közlekedés első napjaiban.

De a Debreczen—b.-sz.-mihályi vonalon nem így van ám. Itt is megtörtént ugyan az a savanyu história, hogy egy izraelita honpolgár keresztelőjéből Böszörményből Debreczenbe haza utazó grófi kereszt apa után várakozva, az utazó közönség nagy gyönyörűségére viszatartották nem is oly régen az indulásra kész vonat; de hát ez kis miska ahoz az allandó rendtelenséghez képest, a mi a vonaton a böszörményiek — a nánásiak mulattatására nap-nap után történik. A maliciosus emberek azt mondogatták: Fütül árad a víz! Az igazgató nagy ur — kényelmes ember, hát a vasuti alantas közegek miert ne lehetnének?

Igaz! igaz! De mindennek van határa. És mégis itt a nánási vonalon a közönség szekirozása — a rendtelenség valóban határtalan.

E vonalon a botrányig viszik a menetrend negligálását; — 60—80 perczzel indul később

a vonat s délután 5 óra 40 percze helyett 8 órakor, sőt fél 9-kor este ér Nánásra a kényelmes masina.

Az egyes állomásokon sem az állomási személyzet, sem a vonatvezető személyzet közzül nem tudja senki, mikor indul tovább és ott, hol 5 percze a várakozás, 20—25 perczig, — hol 10—15 percze, 35—45 perczig is vesztegel a vonat.

A pályán oly lassan halad, hogy ha az igazgatóságnak avagy a keresztelő grófnak ottan körül (még 2—3000 ölnyire nem baj!) karalábé termése van, néhány ügyes munkás menet-közben is najonirozhat s az nap délben még kényelmesen ehetik a czuspeizt.

Aztán kérem, azt gondolná az ember, hogy e vasuton kemény hidegben ép ugy fütenek, mint más olesőbb zóna vonalon! Dehogy zóna-díjzabás, zóna-idő, pontosság és rendes menetel; az nincs, de fütés . . . a z i n c s ! A közönséget a drága menetdíjjal zsebelik szépen — de azért kaphat — ha a zóna e vonalon utazásra kényszeríté — hurutos katarust, hülést, tüdő-gyuladást és más e fajta kellemes és kényelmes betegségeket.

Talán orvosokkal áll consorciumban az érdemes dírekező! . . .

Uram — direktor ur! Segélyt, gyorsan segélyt, mert másként, ha a dolog így marad, elfagyott kézzel, lábbal szedik le a tisztelt pasasérokat. Ugy kell neki, minek utazik!

Kérjük azért a nagyságos igazgató urat: utazzék vagy egyszer pl. Nánásra kedves családjával együtt és győződjék meg a szibériai állapotról, mi e vonalon uralkodik.

Mert a személyzet, az állomás főnökök előtt a panasz hasztalan, kérjük tehát, tegyen az igazgatóság egy kis kéjutazást . . . akkor . . . akkor talán segít a nagy Baross és megbékül a méltán zugolódo fizető közönség!

Nánási mameluk.

Különfélék.

Mit szi a walesi herczeg? A new-yorki »Delmonico-vendéglőnek« tulajdonosát egy kubai szivargyáros értékes ajándékkal lepte meg. Huszonöt darabot küldött neki a legfinomabb szivarokból, ugyanazokból, melyeket a walesi herczeg szokott színi, a ki ezer darabért 1800 dollárt (körülbelül 3600 forintot) fizet. A szivar hosszúsága 7 (angol) hüvely s a walesi herczeg naponként három vagy négyet szi el belőlük, barátait azonban csak ritkán kínálja meg a Vueltz-Abajo remek dohányból készült szivarokkal. A látogatói számára külön szivarokat tart.

Pasteur és a czár. Mint Pártból írják, a czár táviratot intézett Pasteurhoz, melyben a bakteorológiai intézet disztagjává történt megválasztását a következő szavakkal fogadta el: »Szíves örümmel elfogadom.« Erre Pasteur köszönő táviratot intézett a czárhoz, mely e szavakkal végződött: »Engedje meg felséged hozzátennem, hogy engem, mint minden francziát, mélyen megindítottak a kronstadti ünnepnapok.«

A beszélő karthauziak. A spanyol regens királyné Burgasból, nyári tartózkodás helyéről visszatérve, elátogatott Mirafloresbe, a karthauziak klastromába. A karthauziak néma hajlongással fogadták a királynét, a ki fia kíséretében jelent meg, azonban fogadalmukhoz híven, nem szólottak egyetlen szót sem. A királyné táviratilag kérte a pápát, hogy arra az időre, a míg ő a zárdába időzik, engedje meg a pápa a karthauzaiknak, hogy beszéljenek. A válasz hamarosan megjött s a pápa, a ki megkülönböztetett vonalozással viseltetik a spanyol királyné iránt, megadta a kért engedélyt — négy órára. Ez a kis intermezzo sokáig emlékeztetéssé teszi a királyné mirafloresi látogatását.

TÖRVÉNYSZÉK

Országos szélhámosság. Egy magát Kutschera Rajmund bárónak nevező egyén, még okt. 17-én felkért egy nagyváradi előkelő egyházi személyiséget egy »finanziális operáció« költségeinek fedezéséhez való hozzájárulásra. Az illető egyházi személyiség átvizsgálván a kérelmező iratait, azok között egy aláírási ívet talált, melyben a bíró egy állítólag ter-

vezetben levő és »Az európai keresztény katolikus nép által támogatandó életbiztosítási új rendszer életbeléptetésére szükséges, illetve Rómába teendő utazás költségeire« gyűjt. Az illető egyházzemélyiség előtt gyanusnak tűnt fel a dolog, a kérdéses egyén iratait visszatartotta és öt utasította, hogy iratait keresse a budapesti rendőrségnél, ahol magát igazolhatja is. A szerepelt egyén azonban daczára annak, hogy a kérdéses eset óta már 14 nap telt el, a fővárosi rendőrségnél nem jelentkezett, pénzek gyűjtésére vonatkozó jogosultságát sem igazolta, ellenben alapos gyanuokok merülnek fel arra nézve, hogy a magát Kutschera Rajmond bárónak nevező egyén minden megbízás és minden erre szükséges hatósági engedély nélkül, tehát illetéktelenül szedte fel a pénzeket és azokat saját czéjaira fordítja. Ennélfogva a rendőrség közérdekben állónak tartja ezen ügyet nyilvánosságra hozni, egyrészt, hogy Kutschera Rajmond bárónak módot nyújtson eljárásának esetleg igazolására, másrészt, hogy a közönség további megkárosodásának ezen figyelmeztetés által elejét vegye. Az aláírási ív szerint a nevezett egyén már eddig több, mint 1400 frtot gyűjtött.

CSARNOK.

A mit a kapukulcs beszélt.

— ELBESZÉLÉS. —

Írta: **Baumbach.**

Felülvizsgálta: **Bíró Irén.**

(Folytatás.)

— Szent Flórián mit kellett látnom! A színpadon a lámpák előtt, festői jelmezben, piros arccal és hollófekete fürtökkel egy magas fiatal ember állott; Villi volt, az én egyetlen, felejthetetlen Villim.

— Most mindkét kezével hajába markolt, szeméit forgatta s így kiáltott: Emberek, emberek! Hamis képmutatók! Szívetek köből van! Csokok az ajkon! Hazugság a lélekben!

— Ekkor a szürke ember ajkához emelt és a legélesebb fütyöt csalta ki belőlem. Erre a fütyyre, mintha csak intő jel lett volna, pokoli láma keletkezett a színházban. Volt lábba és bottal való dobolás, fütyölés, kacagás és kiáltozás, hogy a fal rengett belé. Láttam, hogy régi barátom mint reszket a színpadon és öklével a homlokára üt. A függöny most legördült. Ekkor láttam szegény Villimet utoljára. Sohasem tudhattam meg, hogy mi lett belőle. Jó éjt.

— Jó éjt, öreg!

Mindent meg lehet szokni, még a beszélő kapukulcsot is. A következő este már számítottam a csevegésre.

— Tudod, — kezdé a kapukulcs — hogy ma délután két óra hosszáig könyököltél az ablakban, a helyett, hogy dolgoztál volna.

— Olyan sokáig kapukulcs? Lásd fáradt voltam, szobámban tikkasztó meleg volt, s kiint friss levegő.

— És az átelleni ablakban a kis varrónő — szakított félbe a kapukulcs — no, ne haragudjál. Nem tartok predikációt. Elég idős vagy már arra, hogy tudjad, hogy mi tévő légy. Hanem e kedves szöke leányról, ki oly szorgalmasan varrogat, egy régi történet jutott eszembe.

— Beszélj el — kértem a kapukulcsot.

— Évekkel ezelőtt egy varrónőnél laktam. ki fiatal és szép volt. Olyan szorgalommal dolgozott, mint egy méhecske és jókedvű volt, mint májusban a pacsirta. Munka közben gyönyörű dalokat énekelt. Akkortájt zajos volt a ház, mert a kis Lizin kívül még vagy feltucat szöke, barna, szelid és hamis varrónők voltak jelen. Mindnyájan egy hamis fürtöket viselő és egész nap kiabáló, kövér asszony szolgálatában állottak.

— Szorgalmasan dolgoztak, mert munkaadónójuk figyelemmel kísérte őket. Rosszul nem

bánt velök, de a mi nekem igen tetszett, szigorúan ügyelt a lányok magaviseletére. Rossz nyelvek azt beszélték, hogy ez inkább irigységből, mint anyai jóakaratból történik.

— Akkor is suszter doigozott földszinten, éppen mint most. Nemsokára észrevettem, hogy a barna legénynek megtetszett Lizi. Minden felügyelet daczára megtörtént, hogy a lépcsőn találkoztak. Ilyenkor a suszter rendszeren így szólt: Szép idő van ma, kisasszony. — Igen, nagyon szép idő — felelte Lizi és ezzel oly gyorsan eltűnt, mint egy kis egér. Akkor a folyosón fűgtem egy szegen és így történt, hogy ilyen jeleneteket láthattam.

— Egyszer, korán reggel. — Lizi nevenapján — mikor még mindenki aludt a házában, láttam, hogy a suszter esőndesen feljött a lépcsőn és Lizi ajtaja elé valamit letett a földre. Szerelmes emberek ilyen esetben virággal szoktak kedveskedni. A suszter ajándéka nem virág volt, hanem egy pár csinos, magas-sarku lackezipő, olyan, hogy egy hercegnő is viselhette volna. Ez volt az öröm! A cipő gyönyörűen állott, pedig a suszter nem is vett mértéket.

Itt művészi szünetet tartott a kapukulcs, miből azt következtettem, hogy fordulópontra ért.

— Rövid idő múlva — folytatta a kapukulcs — a kövér hölgy, ki a lányokat munkával látta el, egy előkelő tartású fiatal ur látogatását fogadta, ki nagymennyiségű finom fehérneműt rendelt meg. A látogatás pár nap múlva és aztán később is ismétlődött s csakhamar megtudtam, hogy a fiatal gróf — mert az volt — Lizi miatt jár a házhoz. Bizonyosan az utcán láthatta, mert észrevettem, hogy ismeri. Fájdalommal fedeztem föl, hogy Lizi nem volt iránta közönyös, s a mi leginkább aggasztott, az volt, hogy a kövér hölgy ebben az esetben vaknak látszott.

— De nem volt ám vak a földszinti suszter. Ha a gróf jött, olyan dühösen kalapált a eszimasarkakon, mintha vetélytársa lett volna kezei közt.

— Eljött az év utolsó napja. Sylvester estjére a varróleányok puncsra voltak meghíva urnőjükhez. A gróf délután volt ott és a folyosón halk hangon beszélt Lizivel.

— Este lett és a társaság párolgó italt és süteményt fogyasztott. Én is jelen voltam, még pedig mint fontos személy. A lányok ölmöt akartak önteni, s egy azt állította, hogy azt egy templom-kulesnak a fogóján kell keresztül önteni, hogy a varázslat igazat mondjon. Templomkules hiányában engem választottak, s — dicsekvés nélkül legyen mondva — azt hiszem, hogy ennél nem sokkal érek kevesebbet. Mit gondolsz?

(Vége köv.)

Színház.

•Alienor• Hulay J. operájának premierje a budapesti operaházban november 25-dikére van kitűzve. A szereposztás a következő: Alienor Bianchi Bianka, Merlin Ney, Hoel Takács, Orlin Broulik, Typhaine Hilgermann Laura, Budik Szendrőd. Az új operából a próbák már javában folynak s diszletek és jelmezek is, melyeknek legnagyobb része új lesz, készülnek. Legnagyobb nehézséget a harmadik felvonásban előforduló ballet okoz, mely az alvó Merlin álomlátományát tünteti fel, mely alatt láthatatlan karok kíséretében gyönyörű élőképek fognak a színpadon váltakozni.

Madách drámái Kolozsvárott. E. Kovács Gyula Kolozsvárt, Madách Imrének »Férfi és Nő« című tragédiáját, melynek meseje igen érdekes, — színre alkalmazta s a színház igazgatósága a költő születési évfordulója ünnepléséül jövő év január 23-án fogja méltó fényvel előadni. Főbb szerepek kiosztása a következő: Dejanira — Hunyadi Margit, Jolá — Szerémi Gizella, Herakles — E. Kovács, Lantos — Ivánfi, Euristheus — Gál. Az Ember tragédiáján kívül Madáchnak

harmadik műve ez, mely Kolozsvárt előadott. »Csak végnapjai«, »Mózes«, szintén E. Kovács szcenirozásában, kellő elismerésben részesültek; de három közt most a »Férfi és Nő«-nek jölsolnak legmegrázóbb drámai hatást.

KIMUTATÁS

a debreczeni telefon hálózat beszélő állomásairól

42. Angol királynő száll.	67. Dr. Kola János, ügyv.
69. Államvasutak állomás főnöke.	59. Kaszanyitzky E. üzlete.
75. Államvasutak üzletvezetősége.	105. Komlóssy Arthur ügyvédi irodája.
34. Dr. Balkányi Emil orv.	47. Kohn Henrik főüzlete.
40. Dr. Balkányi Miklós, ügyvédi irodája.	23. Kohn Henrik főközlet.
91. Dr. Balkányi Miklós lakása.	51. Dr. Legányi Gyula, orvos.
84. Bauer és társa gépgyára.	1. László Albert könyvkereskedése
36. Berger Henrik, iroda.	74. Légszeszgyár
14. »Bika« szálloda.	53. Magy. franciaia bizt. társ.
65. Dr. Balkányi Ede, orv.	15. »Magyar király« kávh.
93. Dr. Burger Péter, orv.	44. »Margit« fürdő
37. Berger Jenő műépítész lakása.	48. Méntelep parancsnoks.
83. Casinó.	38. Osztrák-magyar bank
70. Csanak József nagykereskedése.	10. Pavillon lakánya (katonai kénytelen.)
90. Dr. Csikos Sándor, orv.	24. Parragh Mór üzlete.
18. »Debreczen« szerk.	16. Parragh Mór gőzm.
35. »Debreczeni Ellenőre« szerk.	33. Dr. Popper Alajos, orv.
55. »Debreczeni helyi vasutak« irodája.	31. Rendőr főkapit. magánlak
43. »Debreczeni helyi vasut nagyerdei indóház.	87. Rendőr főkapitányság
104. Debreczeni Első Takapénztár.	95. Rendőr alkapitányság I-ső kerület
2. Dohánygyár.	27. Rendőr alkapitányság II-ik kerület.
20. »Debreczeni Hirlap«	45. Rendőr alkapitányság III. kerület éjjeli őr.
52. Első magyar ált. bizt. társ.	41. Rendőr alkapitányság IV. kerület
9. Egreskerti faraktár.	56. Rendőrség az indóháznál
79. Első debr. fakeskedő társ. irodája.	63. Rosenber Albert özv. szállító
17. Első debr. fakeskedő társ. főközlet irodája.	5. Rothschnek V. Emil gyógyszerértára
46. Főerdőmester.	99. Rothschnek V. Emil lakása
68. Főispán.	80. Riesz Lipót cukrászdája
6. Feischl Fülöp és Fiaczég.	73. Riesz Lipót sütődéje.
13. Fürst Mátyás és Fiaczég és Áron Miksa czég.	99. Rotschnek W. Emil lakása.
86. Frohner szálloda	50. Szikszay Lajos építész
85. Glück Adolf pincér ügynök.	17. Stern József és testv. czég kefégyára
103. Gebauer K. első hazai érczkoporsó-gyár temetkezési intézete.	21. Stern József és testv. faúra gyára.
60. Gebauer Károly érczkoporsó gyára	57. Taffler Ignác
102. »Hungária« kávéház	58. Termény- és áru közraktár.
62. Dr. Holländer Dezső	61. Turai Farkas irodája
81. Ipar- és kereskedelmi bank	96. Tüzoltóság
94. Iparegyesületi takarékos hitelintézet	64. Dr. Tihanyi Sámuel, orvos
39. »Istváne« gőzmalom	29. Tóth Gyula vaskeresk.
19. Keresk. és iparkamara	32. Varga Ferenc építész
66. Kegyelet temetkezési intézet	76. Weisz Mózes és Fiaczég.
4. Kovács Gábor ügyvéd.	92. Weisz Sándor divatüzlete
11. Közkezház	25. Városház (elnökség)
101. Közgazdasági bank.	26. Városi főszámvevőség
82. Központi kávéház	97. Vásártér (baromvásár).
30. Kunz József és Társa czég	28. Zádor Lajos üzlete
	72. Zalogház (nyilvános)
	98. Vecsey Imre lakása

Folyó hó 1-én a forgalomnak átadva volt 92 állomás.

E hó folyamán bekapcsolatott 3 állomás.

Lett 95 állomás.

Megszűnt 1 állomás.

Mai napon a forgalomnak tényleg átadva van 94 állomás.

Debreczen, 1891 október 31-én.

Debreczeni telefon vállalat.

Közzgazdaság.

Debreczeni piac.

Marha-vásár.

(okt. 27.)

Marha. Felhajtott 900 drb, eladatott 680 darab.

Árak: a régiék.

Írányzat: lanyha.

Ló-vásár.

(okt. 27.)

Ló. Felhajtott 400 drb, eladatott 167 drb

Árak: a régiék.

Írányzat: élénk.

Napszámárok.

(okt. 27.)

A debreczeni napszámárokát következõleg jegyezte fel a vásárbiroság. Egy férfi a gazda kenyeren 70 kr, saját kenyeren 1.— frt, egy nõ a gazda kenyeren 40 kr, a saját kenyeren 60 kr, egy gyermek a gazda kenyeren 25 kr, a saját kenyeren 30 kr.

Az orosz birodalmi bank a leszámítolási kamatlábat egy százalékkal felemelte. A váltóleszámítolási kamatláb 6, illetõleg $6\frac{1}{2}\%$. A kamatláb kamatozó papírokra adott elõlegeknél 7% , magán folyó számára adott, váltóval biztosított elõlegnél $6\frac{1}{4}\%$, magán folyó számlára adott, kamatozó papírok által biztosított elõlegeknél 8% .

Budapesti gabonatõzsdé. Október 31-én. Buza tavaszra 11.20 pénz 11.22 áru, õszre 10.90 pénz, 11.— áru. — Tengeri 1892 máj.— jun. 6.09 pénz, 6.11 áru. Zab tavaszra 6.48 pénz, 6.50 áru, õszre 6.50 pénz, 6.60 áru. — Káposztarepce aug.—szept. 14. $\frac{1}{2}$ pénz, 14.75 áru.

Kõbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Oktober 30.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar elsõ rendû: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli súlyban) 43.—44.—. 2) Öreg közép (páronként 300—400 klg-súlyban) 42.—43.—. 3) Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli súlyban) —. —. 46.—. 4) Fialat közép (páronként 251—320 klg, súlyban) 46.—47.—. 5) Fialat könnyû (páronként 250 klgmíg terjedõ súlyban) 45.—46.—. II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 klgon felüli súlyban) 43.—44.—. 7) Közép (páronként 220—280 klg, súlyban) 42.—43.—. 8) Könnyû (páronként 220 klgmíg terjedõ súlyban) 42.—43.—. 9) Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 klgon felüli súlyban, 44.—45.—. 10) Közép (páronként 220—260 klg, súlyban) 43.—44.—. 11) Könnyû (páronként 220 klgmíg terjedõ súlyban) 42.—44.—. Sertés létszám: októb. 28 napján volt készlet 133.678 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizalni való sertés —. —. malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 1080 drb.

Felelõs szerkesztõ: **Kósa Barna.**Kiadók: **Szinay Gyula** fõszerkesztõ, és **Dr. Bakonyi Samu** fõmunkatárs.

NÕI DIVAT TEREM.

Kunz József és Társa

czégnél
DEBRECZEN.

Van szerencsénk a n. é. hölgy közönség becses tudomására hozni, hogy a jelen

õszi és téli

évadra a

legujabb divatkelmék

dus választékban raktárra érkeztek,

melyekbõl kívánatra saját ujonnan berendezett divattermünkben

nõi öltözékeket

minden igényeknek megfelelõen szakképzett erõk által izlésteljesen és jutányosan allittatunk elõ.

Vászon, kész fehérnemû és szõnyeg

413 nagy raktárunk —15

Menyasszonyi kelengyék

kiállításához teljes választékot nyújt.

JUTÁNYOS

szabott áron

kaphatók

SZABÓ LAJOS FIAI

CZÉGNÉL:

DIVATOS NÕI RUHASZÖVETEK

Kasan, Flanell, Moldon,

Legujabb ruhadiszek,

FEKETE DIVATKELMÉK,

szines és fekete selymek,

Mosó velezek,

TÉLI HIMALAYA KENDÕK,

selyem- és haraszt-kendõk,

Gyermek tricot-öltönyök,

Normal, gyanju és pamut

ALSÓ INGEK,

Ujjasok és nadrágok,

Téli harisnyák, keztyûk.

Az idén szép raktárt tartunk

BRASSÓI POSZTÓKBAN,

Takarók és lópokrócokban.

401 52

Vasuti menetrend:

Indul:

Debreczenből	Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 44 p.
»	»	—	déli 12 ó. 52 p.
»	»	—	délután 3 ó. 22 p.
»	»	—	este 10 ó. 31 p.
»	Szatmár-felé	—	délután 3 ó. 24 p.
»	»	—	este 7 ó. 45 p.
»	»	—	éjjel 3 ó. 09 p.
»	Miskolcz-felé	—	délelõtt 8 ó. 32 p.
»	»	—	délután 3 ó. 39 p.
»	»	—	este 7 ó. 40 p.
»	B.-Szt.-Mihály-felé	—	délután 3 ó. 19 p.
»	Füzesabony-felé	—	reggel 4 ó. 26 p.
Püspök-Ladányból	N.-Várad-felé	—	délután 2 ó. 12 p.
»	»	—	délután 5 ó. 51 p.
»	»	—	éjjel 12 ó. 57 p.

Érkezik:

Debreczenbe	Budapest felõl	gyorsvonat	reggel 8 ó. 44 p.
»	»	—	délután 3 ó. 09 p.
»	»	—	este 7 ó. 06 p.
»	»	—	éjjel 3 ó. 42 p.
»	Szatmár felõl	—	reggel 8 ó. — p.
»	»	—	déli 12 ó. 16 p.
»	»	—	este 10 ó. 16 p.
»	Miskolcz felõl	—	déli 12 ó. 36 p.
»	»	—	este 7 ó. 20 p.
»	Büd-Szt.-Mihály-felõl	—	reggel 8 ó. 17 p.
»	Füzes-Abony-felõl	—	délután 4 ó. 54 p.

☞ SZÖNYEGEK, ☜

függönyök, ágy- és asztal-terítők

☞ nagy választékban ☜

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL.

380. 15

Kardos Lászlónál
CZEGLED-UTCZA
KITÜNŐ
férfi-ingek

456. legjobb szabással. 7.

„THE MUTUAL“

new-yorki életbiztosító társaság.

Tisztán kölcsönösségen alapul. Részvényesei nincsenek. Alapított 1843.

A világ legnagyobb és legelőnyösebb életbiztosító társasága és a legnagyobb biztonságot nyújtja. Összes biztosítéki alap 1891. január 1-én: 367 millió frt-nál több. Fennállása óta a társaság a kötvénytulajdonosoknak 760 millió forintot meghaladó összeget fizetett ki, melyből mintegy 210 millió forint csupán nyereseményekre esik.

A Fivaló előnyök, melyeket a »Mutual«-nál eszközölt biztosítás nyújt, kitűnnek a következő kötvénypéldaeredményből, mely szerint a nyeresemények a kötvények lejáratánál a biztosított összeget csaknem háromszorosára emelték.

5-ik példa:

74,434-ik kötvényszám	
biztosított összeg	2,000.— dollár
Felhalmozott nyeresemények	925.79 »
összesen kilfiztetett	2,925.79 »
a mire összesen díjak fejében befizettetett	954.80 »
Eszerint tiszta nyeresemény	1,970.99 «

A »The Mutual« kötvényei 2 év után megtámadhatlanok és 3 év után nem válhatnak érvénytelenekké. Hadi kockázat feletle előnyös feltételek mellett (többnyire ingyen) fogadtatik. Járulékbiztosítások különösen jutányosak. Minden egyéb tekintetben, ugyszintén ügynökségek elvállalására nézve is bővebb felvilágosítással készségesen szolgál a Magyarországi vezérigazgatóság, Bud pest, Bécsi-utca 5. szám.

381 12-5

466 3

— Teringettét, pajtás, neked mindenkor oly feltűnő tiszta a ruhád, azt hiszem nagyon sok pénzbe kerül a szabód.

— Ellenkezőleg, ezeltött igen! — Most azonban **Benzolinart** veszek és a szolgálom azonnal szép tisztára hozza a ruhám; óriási takarékoság!

— **Benzolinart?!** mond Ön, hát mi az tulajdonképpen.

Benzolinar törvényesen védve, ellávo-
lit minden pecsétet hárs-
sony, selyem posztóból stb.
anélkül, hogy a szövet, vagy annak színe legeseké-
lyekben is megtámadatnék, tisztí s egyenruhákön
hajtókát, arany, elefántcsontot stb. s így nem szabad
egy háztartásban sem hiányzani.

Benzolinar kapható minden fű-
szerkereskedésben,
darabja 60 kr.

SCHLICK & CO. BUDAPEST.

SZÁLLITHATÓ MEZEI VASUTAKAT

gazdasági, erdészeti és ipari célokra legjobb kivitelben
jutányos áron, továbbá:

SCHLICK-féle mélyítő-
ES
EGYETEMES ACZÉL-EKÉKET
(SACH-rendszer)

jelentékenyen leszállított árak mellett szállít a

SCHLICK

-féle vasöntöde és gépgyár
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
BUDAPESTEN.

341 50-8